

Van de Voorzitter,

Beste allemaal,

Als jullie dit stukje lezen, is het jaar 2006 weer bijna voorbij. Het was een jaar met hoogtepunten en dieptepunten. Denk aan de concertreis naar Praag, die door veel leden werd meegemaakt en waar velen nog met veel plezier aan terugdenken.

Een ander hoogtepunt was het Midzomernachtcultuurfestival op Kasteel Hoensbroek. We deden ons best en we mochten er zijn. Jammer dat dit festival door te weinig Hoensbroekenaren werd bezocht.

De deelname van Paluda aan het feest ter gelegenheid van het 100 jarig bestaan van de grote St. Jan dient ook te worden vermeld. We waren er allemaal en lieten ons van onze beste kant zien.

Het huwelijk van Andre Veltstra hebben we eveneens niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Het Kerstconcert in de grote St. Jan, samen met het gemengd koor Beeker Koorzang, was zeer sfeervol, mede dank zij de geweldige akoestiek van de Grote St. Jan. Een woord van dank aan onze geestelijk adviseur voor het beschikbaar stellen van de kerk is dan ook zeer op zijn plaats.

Ook werden het afgelopen jaar twee jubilarissen gehuldigd i.v.m. hun 25 jarig lidmaatschap van Paluda, t.w. Mia Alberts en Piet Wenschot. Nogmaals van harte gefeliciteerd.

Er waren het afgelopen jaar ook een paar dieptepunten. Zo moesten wij afscheid nemen van twee ereleden, t.w. Mevr. Marietje Scholl en dhr. Jo Crutz. Jarenlang waren zij zeer gewaardeerde actieve leden van ons koor en waren zij zeer verbonden met ons koor, ook nog na het einde van hun actieve periode als zanger. Ik kan stellen dat ons koor op passende wijze van deze ereleden afscheid heeft genomen.

Een dieptepunt van geheel andere aard was de sluiting van Amicitia. Ondanks allerlei signalen kwam de sluiting toch nog onverwacht. Even was er paniek, waar moesten we heen? Gelukkig was dhr. Paul Gerekens van het Chalet in Treebeek bereid ons belangeloos op te vangen en gelegenheid te bieden om te repeteren. Hiervoor zijn we hem erg dankbaar.

Toch is ook een woord van dank voor Jolanda Cleiren op zijn plaats, Jolanda die ons koor jarenlang onderdak heeft geboden en voor ons een gastvrouw is geweest: .Jolanda bedankt en het gaat je goed!

Tijdens de jaarvergadering zijn een aantal besluiten genomen, waarvan de uitwerking thans gaande is. Zo worden de diverse commissies bemand, teneinde een stuk taakverdeling en continuïteit binnen het koor te krijgen. Tevens werd er een website opgestart, zodat iedereen informatie kan inwinnen over ons koor.

Ook zijn we doende een nieuw repertoire in te studeren. Om deze reden is besloten tot juni 2007 geen concerten meer te geven, zodat we rustig kunnen werken aan een nieuw repertoire. De bedoeling van dit alles is dat ons koor een nieuw elan krijgt en verjongd naar het 95 jarig bestaan toewerkt. Het bestuur kan dit niet alleen. De hulp van iedereen is hierbij noodzakelijk. Ik reken op jullie.

Rest mij u en de uwen een zalig Kerstfeest en een voorspoedig, gezond, liefdevol en muzikaal 2007 toe te wensen.

Piet Joosten.

Van de redactie

De laatste donkere dagen van december naderen en dus zijn wij druk bezig te zorgen voor een goed gevuld kerstnummer van de

Notenkraker. Natuurlijk staan we stil bij het overlijden van ons koorlid Jo Crutz, zie het "In memoriam" .

Het grote feest van het 100-jarig bestaan van de St.Janskerk Hoensbroek heeft plaatsgevonden. En dan was er de schok van het bericht dat Amicitia sluiten moest, wat natuurlijk voor Jolanda het meest ingrijpend is. Ze werd dan ook door onze voorzitter Piet Joosten hartelijk bedankt namens het hele Paluda-koor en kreeg een bloemetje aangeboden als dank voor al die jaren dat wij van de gastvrijheid van dit ons zo vertrouwde gebouw aan de markt van Hoensbroek gebruik hebben gemaakt. Dank je wel Jolanda.

André Veldstra kreeg als eerste met de gevolgen te maken. In allerijl wist hij nog een andere locatie te vinden voor zijn grote gebeurtenis –namelijk zijn bruiloftsfeest! Vele koorleden waren getuige van dit feest en hebben een glaasje gedronken op het gelukkige bruidspaar. Wij wensen beide veel geluk .

Onze bestuursleden en met name de voorzitter Piet Joosten heeft zijn vingers blauw gebeld of gemaild en zijn druk bezig geweest een passende ruimte te vinden waarin de repetities konden doorgaan. We zijn dan ook erg verheugd dat het "Chalet" in Treebeek ons zo welwillend ter hulp is geschoten. De zaal ziet er altijd netjes uit en heel belangrijk in deze tijd van het jaar, het is er lekker warm. Daarnaast kunnen we ook in de pauze en na de repetitietijd daar in een gezellige sfeer een drankje nuttigen. Dankjewel Paul Gerekens!

Zaterdag 25 november was de viering van de Stichtingsdag met de eucharistieviering en het feest in het Chalet te Treebeek (zie het artikel verderop in dit blad).

Mogen wij jullie er nog eens aan herinneren dat kopij altijd welkom is. De vaste rubrieken geven gelukkig een kapstok – zoals 'Kennismaking met ...', 'De eerste regel ... en de rest?' Als iemand nog een leuk lied weet of een bekend gedicht, dan horen we dat graag. De rubriek 'Mijn Hobby' en 'Mijn Recept' is niet blijven hangen en heeft geen gevolg gekregen.

Een idee voor een nieuwe rubriek is: **‘Mijn muziekkeuze’** – welk lied of muziekstuk heeft indruk gemaakt en waarom en op welke momenten luistert u daarnaar. Wie wil het eens proberen? Ook wil ik diegenen uitnodigen die geen koorlid zijn, maar wel geïnteresseerd zijn en ook het blad ‘De Notenkraaker’ ontvangen –we zouden graag eens een reactie van u horen.

De redactie wenst een ieder fijne feestdagen toe en een goede rutsch naar het nieuwe jaar in alle gezondheid en vree.

Anneke Knol en Pauline Döpp

Kennismaking met ... Pauline Döpp

Ja, mijn naam is nog steeds Pauline Döpp. Ik heb ervoor gekozen om ook na mijn trouwen mijn meisjesnaam te houden.

Ik ben op 14 januari 1959 geboren in Amsterdam, hoewel je dat niet meer kunt horen. Ik heb er dan ook maar 2 jaar gewoond.

Ik ben de oudste in een gezin van 4 kinderen. Ik heb een broer die 1 jaar en een zus die 3 jaar jonger is dan ik en toen ik 10 was kreeg ik nog een broertje die ondertussen ook al groot is en zijn eigen huishouding heeft.

Ik ben al vroeg met muziek in aanraking gekomen: zowel mijn vader als moeder zijn muzikaal. Mijn vader zingt en mijn moeder heeft piano gespeeld. Toen ik nog maar amper kon lezen en schrijven (6 á 7 jaar) ben ik samen met een vriendin lessen in Algemene Muzikale Vorming gaan volgen. Daar heb ik dus leren noten lezen.

De meeste klasgenootjes van destijds gingen na 2 jaar verder met piano of accordeon, maar dat was door mijn handicap niet mogelijk dus heb ik gekozen voor de melodica (een blaasinstrument met een

toetsenbord zoals bij de piano, alleen wat kleiner). Ik heb daar tot mijn 12^e of 13^e les in gehad. En toen was de zin om muziek te maken over. Gelukkig was dat tijdelijk: het zal wel met de leeftijd te maken hebben gehad.

De lagere en middelbare school heb ik vrij vlot doorlopen en daarna heb ik de opleiding tot diëtiste gevolgd. Het was destijds echter niet eenvoudig om als diëtiste aan de slag te komen en dus heb ik een spoedcursus MEAO (secretariële richting) gedaan om wat breder inzetbaar te zijn.

Al snel kon ik bij de Lucas (revalidatiecentrum) komen werken. Ik ben daar begonnen in de bibliotheek met typewerk. Dat was in eerste instantie tijdelijk (3 á 4 maanden), maar mijn contract werd steeds verlengd en uiteindelijk werden het 20 jaar.

Ik ben niet al die tijd in de bibliotheek blijven zitten. Op een gegeven moment had ik mezelf (na wat hulp van een secretaresse) tekstverwerken geleerd en ben ik daar aardig bedreven in geraakt. De directeur van destijds kwam dat ter ore en vroeg mij of ik dat ook aan andere secretaresses wilde leren. Ik heb daar “Ja” tegen gezegd en van het één kwam het ander en al snel zat ik bij de afdeling automatisering die toen juist werd opgezet.

Met muziek (zingen) ben ik begonnen toen ik een jaar of 18 was. Mijn vader zat al bij het kerkkoor in Amstenrade en het lag dus voor de hand om daar ook naar toe te gaan en de alten te komen versterken. Op aanraden van de toenmalige dirigent ben ik toen zangles gaan volgen op de muziekschool in Hoensbroek.

Destijds kreeg ik daar via de gemeente Schinnen geen subsidie voor. Via de gemeente Heerlen kon dat wel, maar daarvoor moest ik wel in een koor in Hoensbroek gaan zingen. En dat is dus Paluda geworden. Dus eigenlijk ben ik uit puur eigenbelang lid geworden. En dat is het nog, want ik ga er nog altijd voor mijn plezier heen en vind het ook leuk om daar anderen te ontmoeten en die van muziek houden.

Ook is het voor mij een plaats om, nu ik in de WAO zit vanwege mijn ziekte, het verlies aan collega's te compenseren en contact met de buitenwereld te hebben. Oei, dat klinkt wel erg zwaar, maar ik het is wel waar, want ik zie en spreek nu toch minder mensen dan vroeger toen ik nog werkte.

Het gaat gelukkig nu goed met mij. Zo goed zelfs dat ik weer aan het leren ben gegaan: Ik volg in Maastricht een 4-jarige opleiding tot Natuurgeneeskundig Therapeut . Ik moet daarvoor iedere donderdagavond en de hele zaterdag les te volgen en natuurlijk door de week leren en huiswerk maken. Tot nu toe heb ik daar veel plezier in. Het is toch anders als vroeger op de middelbare school: toen moest ik en nu kies ik er zelf voor.

Na een heel moeilijke periode van ziek-zijn en geen hoop meer hebben, heb ik nu zelfs weer toekomstplannen. Ik ben dan ook van plan om een eigen praktijk te gaan opzetten. Ik kan zelfs mijn oude opleiding als diëtiste en de nieuwe opleiding mooi combineren, want ook in deze opleiding wordt veel aandacht besteed aan voeding, alhoewel er vanuit een ander standpunt naar gekeken wordt.

Door mijn werk vroeger kwam er van hobby's niet zoveel terecht, maar ik heb wel een brede belangstelling. Ik houd van wandelen en doe dat dan ook bijna ieder weekend. Samen met Jack, mijn man die jullie wel kennen en die nu druk bezig is met de videofilm over de concertreis naar Praag trekken we erop uit in het Limburgse land. Ook in België (Ardennen) en Duitsland (Eifel) kun je ons regelmatig tegenkomen.

Verder houd ik van tuinieren en nu ik meer tijd heb, wil ik proberen om eens wat groente te gaan verbouwen. De eerste oogst van koolrabi., witte en rode kool is al binnen en smaakte goed. Ook de kerstomaatjes vonden gretig aftrek.

En dan de vakanties: wij houden van actieve vakanties en zijn er al vaak met de tent op uit getrokken. Meestal in voor- of najaar. De laatste jaren zijn we ook over de oceaan gegaan, met name Canada is favoriet en dan vooral het westelijk gedeelte. Daar vind je nog

natuur en rust die je hier in Europa bijna niet meer vind. Van al deze vakanties worden zowel foto's' als video gemaakt. Het verwerken daarvan kost ook de nodige tijd, zeker nu in het digitale tijdperk. Want hoe meer er kan hoe meer je wilt.

Zo al met al is het nog een heel verhaal geworden, maar als hoofdredacteur ga ik natuurlijk niet al te veel in mijn eigen tekst knippen. Ik ga de pen doorgeven aan Piet Zuiddam en ben nu al benieuwd naar zijn verhaal en hoe het komt dat hij zo goed de Spaanse taal heeft geleerd, zodat hij zonder moeite voor ons het "El Cartero.de Belén" heeft kunnen vertalen.

Pauline Döpp

Enkele vertalingen van de kerstliedjes

El Cartero De Belén - De postbode van Bethlehem

Datgene dat ik wegbreng, is me nooit te zwaar.
Bovendien bewaar ik mijn dromen.
Ik ben de postbode van de Drie Koningen,
nooit te moe om door te gaan;
ik breng de geschenkbrieven, de illusies van Kerstmis.
Jezus mijn zoon, vraagt alleen om 't geluk voor de wereld.
Geef me je brief en jouw brief, tot ziens, zij zijn bestemd voor de
Koningen, die op weg zijn naar Bethlehem
en al wat je vraagt, zal je ontvangen

Nog enkele tips betreffende de uitspraak:

Jamás (gamas) me pesa lo que (kè) yo lle-vo (lje boo –zachte b)
Trai-go (treigoo)las car-tas de los regalos,
las i-lu-sio-nes de na-vi-dad (naa-bi-dad – zachte b)
Je-sús (gee-soes (zachte g en klemtoon op sús)

Met dank aan onze tolk Piet Zuidam

Noël Nouvelet - Kerstboodschap

Kerstboodschap, laten wij hier zingen
Vrome mensen, dank roepend aan God
Kerstlied voor de Koning van de blijde boodschap
Kerstboodschap, zingen wij hier het kerstlied
Van een vogeltje het lied gehoord, Ja de herders zeggen:
laten wij gaan naar Bethlehem en het lam vinden
kerstboodschap, zingen wij hier het kerstlied

In Bethlehem zien wij Maria en Jozef, de os en de ezel en het kind
slapend temidden van hen, de krib als wiegje
kerstboodschap, zingen wij hier het kerstlied
de ster die gezien werd verhelderde de nacht
ja, vanuit het Oosten waren zij vertrokken
naar Bethlehem werden drie koningen geleid
kerstboodschap, zingen wij hier het kerstlied

een van hen droeg goud, de ander mirre,
de ander wierook , welriekende geuren voortbrengend
als komend van een paradijselijke tuin
kerstboodschap, zingen wij hier het kerstlied

Tebe Poem Wij zingen voor jou

Wij eren jou, wij prijzen jou, wij danken je O Heer
Wees (aan) ons barmhartig [4x]

In memoriam

Op 6 oktober 2006 is ons trouw lid en ere lid Jo Crutz overleden.
Hij was in al die jaren een rots in de branding voor Paluda.
Meer als 50 jaar heeft hij zijn baspartij in het koor gezongen en was
altijd present. Naast het feit dat hij bijna nooit verstek liet gaan, is hij
ook nog vele jaren actief geweest als bestuurslid.

Bij alle festiviteiten stak hij steeds de helpende hand toe en vooral was hij actief in de organisatie rond carnaval (wat vroeger nog echte feesten waren).

Hij heeft zelfs nog, samen met Mennie Fleuren, het nodige geld bij elkaar gehaald door het ophalen van oud papier, zodat Paluda eindelijk over een eigen orgel kon beschikken.

Zeker verdiend, ontving hij een koninklijke onderscheiding en mocht hij zich “Ridder in de orde van Oranje-Nassau” noemen.

Gelukkig kon hij ook nog samen met zijn vrouw Els Schins in november 2004 persoonlijk de onderscheiding voor 60 jaar koorlid ontvangen.

Na een rijk en vol leven heeft hij op 81-jarige leeftijd afscheid moeten nemen van zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind.

Tijdens de uitvaartdienst in de kerk van Maria-Gewanden heeft het koor enkele liederen gezongen en ook zong Angeline Smits een paar mooie ballades.

Jo, bedankt voor je inzet al die jaren. We wensen Els en haar familie veel sterkte met het gemis.

100 jarig bestaan Grote St. Jan Hoensbroek

Op 17 september 2006 was ook Paluda uitgenodigd om deel te nemen aan de feestelijkheden rondom het eeuwfeest van de parochie H. Johannes Evangelist – bij een ieder bekend als de Grote St. Jan. In haar 92-jarig bestaan heeft Paluda ook al heel wat keren “acte de présence” gegeven in de Grote St. Jan. Dit bij gelegenheden als de ieder jaar terugkerende Stichtingsdag, bij voltrekking van een huwelijk; maar ook bij verdrietige momenten zoals de uitvaartmissen van dierbare leden van ons koor.

De eucharistieviering met als hoofdcelebrant bisschop Wiertz, werd muzikaal opgeluisterd door Harmonie St. Caecilia en Gemengd

Kerkelijk Koor St. Caecilia. Na de dienst werd een grote stoet gevormd door kinderen van alle scholen, verschillende verenigingen, scouting en muziekgezelschappen en ook een delegatie van Paluda liep mee in deze feestelijke historische jubileumstoet. Vanuit de kerk liep men naar Kasteel Hoensbroek waar alle deelnemers konden genieten van een lunch.

De hele middag was er van alles te doen in en rond het kasteel. Er was een optreden van de harmonie, Ivo Rosbeek vertolkte zijn zelfgemaakte lied en werd hierin bijgestaan door een aantal enthousiaste kinderen. Het Breuker Mannenkoor zong en ook Paluda had de eer om op te treden. Het repertoire werd tot ieders tevredenheid uitgevoerd en het publiek reageerde spontaan. We kunnen terugkijken op een geslaagde viering van dit eeuwfeest waarin wij als koor Paluda ook op positieve wijze hebben bijgedragen.

Vooraf in deze tijd waarin alles zo snel voorbij gaat en waar alles zo snel wisselt en vernieuwd moet worden, is het mooi om samen te werken met verenigingen en een kerk die een eeuw oud is en nog steeds zo levendig zijn/haar bijdrage heeft voor ons dorp Hoensbroek.

Els Ermers

Hier volgt het refrein van het speciaal voor deze gelegenheid door Ivo Rosbeek gecomponeerde lied:

Bouwen naar de hemel,
zo komen mensen dichterbij elkaar
Niet voor even maar voor heel het leven,
misschien wel honderd jaar.
Bouwen naar de hemel
het klinkt misschien een beetje raar
maar als je daarin kunt geloven

Dan komt de rest ook wel voor elkaar.

D'r krisboom

D'r pap deë zetst d'r krisboom óp
en aaf en tsouw huet me 'ne vlók
Went heë ocherm tse sfoefte sjeet
Wail deë nit in der sjtender jeet

Heë sjokkelt draa en klopt en zeëgt
doabij ziech óp de'r doem da veëgt
en zienne sjunne weinachtdroom
verjeet hem an deë wuste boom

Noen kroamt heë mit 't engelehoar
en sjtröpt ziech in 't keëtsesjnoar,
is heë aaf en tsouw tse flot
da valle tsemplieje böi kapot

Endlich sjeet d'r krisbom doa
d'r pap deë kiekt vol sjtoos derno
en dinkt bij ziech: 't hat jeklapd
dat hastem nog ins fain jelapd

Heë lieët ziech in der zessel valle
en is tse mui vuur tse kalle
en went heë doa likt tse kümme
kan de mam d'r drek óprümme.

Inz.: Ria Geraerts

't Kaertske

Ei kaertske sjeit op ein vinsterbank
d'r vuer 'n aw gerdien,
en rondom op de moere sjspieël
d'r zjwak sjeëmersjen

't Vlemke flakkert op en'n dröp vét
van 't kaertske vilt;
d'r vale sjen maolt op de moer
ei bleik en sjpoeëkrig bild

Figure danse op en neer
wie 't vlemke kieërt en drieët
En sjling're, kring'le zich inei
wie op 'n aw tapieët

Zoeë in 't laeve van d'r miensj
get mieë of minder bont
't Blieft ermzieëlig sjeëmersjspieël
op i eëw'gen achtergrond

't Vlemke flikkert op en zét i glans en glood de roet
da wuert d'r trék op ins te sjterk
en bleust 't kaertske oet

Harie Eussen, z.g./ inz. Els Ermers

Dat waren nog eens tijden ...

Ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan van Paluda, kreeg men niet alleen felicitatiekaarten, maar ook een gelukstelegram van Henk Driessen (bekend tenor uit Hoensbroek). Verder stelde de Koninklijke Brand's Bierbrouwerij B.V. een vat pils à 50 liter ter beschikking, dit ter gelegenheid van de te houden receptie

De eerste regel ... en de rest?

Dit keer een lied in de sfeer van de kerstboodschap met daarachter een vertaling

Imagine

van John Lennon

Imagine there's no heaven, it's easy if you try
No hell below us, above us only sky
Imagine all the people, living for today

Imagine, there's no countrys, it isn't hard to do
Nothing to kill or die for, and no religion to
Imagine all the people, living life in peace

You may say I'm a dreamer, but I'm not the only one
I hope some day you'll yoin us
and the world will be as one

Imagine no possessions, I wonder if you can
No need for greed or hunger, a brotherhood of man
Imagine all the people, sharing all the world
You may say I'm a dreamer, but I'm not the only one
I hope some day you'll yoin us
and the world will live as one

Vertaling

Stel je voor dat er geen hemel is, het is gemakkelijk voor te stellen.
Geen hel onder ons, boven ons alleen de hemel. Stel je eens voor
dat alle mensen bij de dag leven

Stel je eens voor dat er geen landen zijn, dat is niet zo moeilijk.
Niets om voor te doden of te sterven, en ook geen godsdienst.

Stel je eens voor dat alle mensen in vrede leven

Je kunt zeggen dat ik een dromer ben, maar ik ben niet de enige. Ik hoop dat jij je eens zult aansluiten en de wereld wordt één geheel

Stel je eens voor geen bezittingen, ik vraag me af of je dat kan. Geen noodzaak voor hebzucht of honger, een broederschap voor alle mensen stel je eens voor dat alle mensen de wereld gezamenlijk delen. Je kunt zeggen dat ik een dromer ben, maar ik ben niet de enige. Ik hoop dat jij eens zult aansluiten en de wereld wordt één geheel.

Stichtingsdag 2006

Door verschillende oorzaken werd dit feest verschoven naar zaterdag 25 november. Allereerst was er traditiegetrouw de Eucharistieviering in de Grote St. Jan, dit keer met de uitvoering van de Missa Brevis van Joseph Haydn.

In diezelfde dienst nam kapelaan Mathew afscheid van deze parochie en zodoende konden wij hem een muzikale bijdrage aanbieden voor deze toch emotionele gebeurtenis. Wij wensen hem veel succes in zijn nieuwe parochie in Schandelen.

Het feest werd voortgezet in het Chalet te Treebeek en de verzorging van drank en spijs was prima geregeld.

Jubilarissen waren dit keer Mia Alberts en Piet Wenschot, beiden voor hun 25-jarig lidmaatschap. Piet is sinds enige tijd geen actief koorlid meer, maar zingt nog wel zijn partij in het Kerkkoor van de Grote St. Jan (en dat als 90-jarige).

Mia Alberts heeft dit jaar ook al een onderscheiding een ontvangen van het Rode Kruis (hangertje in de vorm van een bloeddruppel), dit omdat zij al **80 keer** bloeddonor was.

(zij is dus een echte 'reipmav' = een omgekeerde vampier).

Het was een echte feestavond met gezellige muziek, mogelijkheid tot dansen en een goed verzorgde tombola met speciale prijzen. Vermeldenswaardig is dat al deze prijzen gesponsord waren door leden van Paluda – dank aan al deze gulle gevers! En dan was er ook nog een goed verzorgd koud buffet. Al met al was het een goed verzorgde avond.

Hiervoor dank aan de leden van de ontspanningscommissie voor al het werk. Het was goed te zien dat bijna alle leden aanwezig waren op zo'n traditionele stichtingsdag.

Dank je wel

Mia Alberts wil nog van de gelegenheid gebruik maken om alle bestuursleden hartelijk te bedanken voor de goede verzorging van de jubileumhuldiging, voor het ontvangen van de onderscheiding, voor het mooie boeket bloemen en de gezellig avond. Hartelijk dank.!

Spraakoefening

Nog een spraakoefening voor de r-klank voor in de mond

Brave broer Bram van de breiende breeuwende brouwende Brielsbrechtje, bracht in een bronsbruin broekje, een bril én een brandbrief én een gebraden brokje brood over de brede brug van Breukelen !!!

Dan volgt hier nog enkele spraak oefeningen

- zwei zischende Schlangen saszen zwischen zwei spitze Steine
- zwischen zwei Berken brummt ein Bär -- ??
(oftewel: hij liet een scheet)

- Tussen twee bergen bromde een beer --
toen ie kwam kijken was ie er niet meer
- Loat mèr kuul'n --- t'lòp wa los
(Twentse filosofie: (kuul'n = rollen)
laat maar op zijn beloop, dan komt het wel goed)

Indianenwijsheden

De zorgen van Muis

Vader en Grootvader waren aan het vissen in de baai. Vader roeide en hij zei tegen Grootvader: "Ik maak me echt zorgen over het weer. Wat als er niet genoeg regen valt om de tuin te laten groeien? Wat als er storm komt en er teveel regen valt en mijn tuin overstroomt? Wat als het zo koud wordt dat mijn planten bevroren en doodgaan voordat het oogsttijd is? Wat als het te warm wordt en mijn planten verdrogen. Wat moeten we dan eten?"

Grootvader zei: "Heb ik je ooit het verhaal vertelt van Muis?"

"Nee, ik geloof het niet" zei Vader.

"Wel," zei Grootvader, "Muis woont diep in het bos naast de grote wei. Hij woont daar al jaren en hij heeft er een huis gebouwd en kinderen grootgebracht.

Muis maakte zich ook zorgen over het weer, net als jij. Hij was bezorgd dat er teveel regen zou vallen en zijn huis zou overstromen. Hij maakte zich bezorgd dat het te droog zou zijn, zodat in het voorjaar het nieuwe gras in de wei niet zou kunnen groeien. Hij maakte zich zorgen over bosbranden als het te heet zou zijn en hij maakte zich zorgen over te veel sneeuw als het koud zou zijn.

Op een dag vertelde hij Raaf van zijn zorgen en Raaf antwoordde hem:

“Wat zou je doen als dat allemaal echt zou gebeuren?”

Muis antwoordde: “Wel, als het echt te hard zou gaan regenen zou ik moeten verhuizen naar een nest op een hoger stuk grond. Als het te droog zou worden zodat het gras niet opkomt dan zou ik waarschijnlijk naar beneden gaan en het gras van daar halen. Als er een bosbrand zou uitbreken, dan zou ik mijn hol dieper uitgraven zodat ik veilig zou zijn.

En als er teveel sneeuw zou vallen, zou het niet uitmaken zolang ik voldoende voedsel voor de winter in voorraad had.”

Toen vroeg Raaf aan Muis: “Wat kun je doen om het weer tegen te houden?”

Muis dacht een minuut na en antwoordde: “Er is niets dat ik kan doen. Als die dingen gebeuren dan gebeuren ze.

Het zijn natuurverschijnselen en niemand kan die controleren.”

Raaf lachte en zei: “Laat eens kijken wat we hebben. Je maakt je zorgen over een hoop dingen waarvan je toegeeft dat je er niets aan kan doen. En zelfs als ze gebeuren, dan zou je nog een manier vinden om te overleven.”

Muis keek beschaamd en zei: “Je hebt gelijk Raaf. Ik heb tijd en energie verspild aan zaken die ik niet kan controleren. Vanaf nu zal ik die tijd en energie gebruiken om een nieuw nest te bouwen op een hoger stuk grond, te kijken naar andere plaatsen waar gras groeit, mijn hol wat dieper te graven en wat extra eten in voorraad nemen voor elke winter.”

Vader zei: “Dat is een goede les. Ongeacht hoezeer ik me ook zorgen maar over het weer, wat gebeuren moet, zal gebeuren. Ik zal me gewoon moeten voorbereiden. Accepteren wat er komt en er het beste van maken.”

Eekhoorns gunst

Grootmoeder zat op het strand te luisteren naar Kleinzoon en Kleindochter. De twee kinderen waren aan het ruziën over wie naar huis zou gaan om drinken te halen. Kleinzoon zei: "Ik ben al gegaan om de deken te halen waarop we zitten, nu is het jouw beurt." "Kleindochter zei: "Maar de laatste keer ben ik gegaan om het water te halen. Het is jouw beurt."

Grootmoeder riep de kinderen en zei: "Kom even bij me zitten. Ik moet jullie een verhaal vertellen." "Jaren geleden klom Eekhoorn langs Boom omhoog en ging over zijn takken naar de rijpe dennenappels. Eekhoorn knabbelde eraan en één voor één vielen ze naar beneden. Eekhoorn stopte even na iedere dennenappel en zei: "Dank je wel, Boom."

Boom antwoordde steeds : "Graag gedaan. Ik heb genoeg om met je te delen. " Eekhoorn rende naar de grond, pakte elke dennenappel, nam de zaden eruit en rende dan het bos in om ze te verbergen in zijn ondergrondse hol.

Kleinzoon zei tegen Grootmoeder: "Dat is niet eerlijk. Eekhoorn kreeg elk jaar weer alle zaden en gaf nooit wat terug." Grootmoeder antwoordde: "Vele jaren was dat waar. Boom bleef zijn zaden aan Eekhoorn geven en kreeg nooit wat terug." "Echter op een hete, droge zomer, joeg een storm over het bos en een vuurbal van bliksem raakte de grond en zette het bos in brand. Het vuur brandde vele dagen en na afloop waren alle kleine bomen in het bos verdwenen. Boom overleefde, maar hij was zeer bedroefd dat er geen jonge bomen meer in het bos stonden. Eekhoorn kwam met de oplossing.

Hij ging naar zijn holen en nam de zaden die hij daar had opgeslagen. Hij rende door het bos en plantte de zaden in de warme as. Dagenlang ging hij daar mee door en hij plantte de zaden die hij in de loop der jaren gekregen had van Boom.

Toen dan eindelijk de regen kwam, ontkiemden de zaden en in de volgende lente groeiden er duizenden nieuwe bomen in het bos. Boom was erg gelukkig. Hij zei tegen Eekhoorn: "Ik ben blij dat ik

mijn zaden met jou gedeeld heb. Dank je wel voor het nieuwe bos waar we allemaal van kunnen genieten.”

Grootmoeder keerde zich naar de kinderen. “Zie je, je kunt niet elke gunst die je een ander bewijst afzetten tegen hoe vaak een ander jouw een gunst heeft bewezen. Eekhoorn betaalde Boom terug met één grote gunst die overeenkwam met de vele kleine die Boom hem gegeven had.

“Misschien moeten jullie op dezelfde manier denken.

In plaats van met elkaar te bekvechten kunnen jullie beter kijken naar manieren om elkaar te helpen. Vertrouw erop dat je op de lange termijn terugbetaald wordt voor je vriendelijkheid.

*Uit: “Raven’s Call and more Northwest Coast Stories”
door Robert James Challenger*

Gedichtjes

En dan even huilen,
je even verschuilen,
dan weer gaan leven,
alles intens beleven.
het leven drinken met heel veel plezier,
en alles in het oog houden en in het vizier.

Hub Cremers, (oom van Joke)

Stel je in op de vrolijkheid,
die duizend kwaden weert,
en het leven verlengt.

William Shakespeare.

Gezien in de nieuwe repetitieruimte

Kerstkaarten – hoe het begon ...

In de 19^e eeuw schreven mensen elkaar met Kerstmis altijd een brief. Toen ene sir Henry Cole in Engeland daar geen tijd meer aan wilde besteden, gaf hij aan tekenaar John Callcott Horsley de opdracht een aantal kaarten voor hem te tekenen.

De eerste kerstkaart (1843) toont een kerstviering van een gezin. Later als de drukkunst zich verder ontwikkelt, komen kerstkaarten massaal in productie, eerst in Amerika en later in Europa en in Nederland rond 1880.

In de jaren zeventig (vorige eeuw) heeft het versturen van kerstkaarten een enorme vlucht genomen; het lijkt een soort statussymbool te zijn geworden, zegt mw. Stroucken.

“Mensen tellen regelmatig het aantal kaarten en na de kerst verdwijnen ze in plakboeken en de kaarten worden op een in het oog springende plek in de huiskamer gehangen als versiering.

De eerste Notenkraaker

Het oproepje van Tonny heeft succes gehad!! Zij heeft van Maria Crombach het eerste nummer van de Notenkraaker heb gekregen? Nu heeft ze echt de hele collectie compleet.

Mijn liefste wens

Opnieuw geloven in de mens
Niet altijd wijzen op zijn falen
Maar duizend malen weer herhalen
Dat hij een deel is van Gods plan
Daar wordt de wereld mooier van.

Begin de dag met een dansje

Begin de dag met een dansje
begin de dag met een lach
want wie vrolijk kijkt in de morgen
die lacht de hele
ja, die lacht de hele dag

Giel Beelen, radio3fm

Van de zieke dienst

Paluda is schijnbaar een tamelijk gezonde vereniging want wij van de zieke dienst zijn de laatste tijd nergens op ziekenbezoek hoeven te gaan. We hopen dat dit ook nog lang zo mag blijven.

Wij wensen iedereen een Zalig Kerstfeest, fijne feestdagen en alle goeds voor het jaar 2007 toe.

Kitty en Els

Agenda

Op 9 januari 2007 kunnen we weer in Amicitia repeteren.

Om ons zoveel mogelijk te kunnen concentreren op een geheel nieuw repertoire zullen in de eerste helft van 2007 geen uitvoeringen gepland worden.